

Emily Lloyd-Jonesová:
Utonulý kraj
PŘEKLAD Lucie Bregantová
OBÁLKA Jenny Kimura
VYDAL Host, Brno 2024
STRAN 368 / CENA 429 Kč
WWW.HOSTBRNO.CZ

UTONULÝ KRAJ KDO VODOU VLÁDNE...

MÁGOVÉ JSOU VZÁCNÍ A VODOMÁGOVÉ ZVLÁŠTĚ. TO MER VÍ, PROTOŽE JE VODOMÁGYNĚ NA ÚTĚKU. JENŽE SVOBODA STOJÍ PENÍZE, A TAK MER AŽ PŘÍLIŠ DOBRÁ NABÍDKA JEDNÉ „PRÁČIČKY“ SVEDE DOHROMADY S NESOURODOU PARTIČKOU DOBRODRUHŮ, CO SE CHYSTAJÍ UDĚLAT ZLODĚJINU STOLETÍ. A MOŽNÁ SE KVŮLI TOMU BUDOU DOKONCE HROUTIT KRÁLOVSTVÍ. text Alexandra Petáková

Do temné pohádkového světa založeného na velšských legendách, v němž se odehrává novinka *Utonulý kraj*, vstupujeme s autorkou už podruhé. Zatímco předchozí *Kostischrány* se týkaly magie související se smrtí, tentokrát půjde o vodu.

Cit pro železo

Většinu světa ovládají lidé, kteří na magii moc nemyslí. Magický jinolíd se už dávno stáhl a zanechal po sobě jen staré zvyky a povědomí o tom, že kouzlem škodí železo. Pro Mer je ovšem magie všudypřítomná – je

vodomágyne, pro své schopnosti vysoce žádaná. A momentálně na útěku, protože nechce svému království sloužit jako živá zbraň.

Ve snaze získat peníze na svůj úprk se Mer připele k výpravě za kouzelným pramenem chránícím jak království, tak vzácné poklady. Jenže Meřini společníci jsou kralevicův bývalý vrchní zvěd, muž, kterému služba jinolidu vynesla dar smrti, výzvy milující zlodějka a další pochybné existence. Jestli mají dojít k pokladu, musejí mít nejen dost silné odhodlání, ale taky vůli spolupracovat.

EMILY LLOYD-JONESOVÁ

Pochází z Oregonu, studovala na Western Oregon University a Rosemont College. Vyrůstala na vinici (což v ní vypěstovalo zdravý respekt k ovčím) a momentálně žije v severní Kalifornii, kde pro změnu objevuje krásy místních lesů. Píše romány pro young adult a mladší publikum. Na *Kostischrány* (v originále 2019, česky 2023) navázala *Utonulým krajem* (2022) a chystanou *The Wild Huntress* ze stejného světa. Je také autorkou fantasy série pro mládež *Unseen Magic* a dystopické dílo *Illusive*.

PROTEKTORÁT

Sci-fi trilogie *Protektorát* má osobité hrdiny ze nepřátelých stran: v boji zraněnou pilotku Sandu Greevovou z armády Ady a největší výtvarník nepřátelského Ikarionu – Světlo Berasso, loď řízenou umělou inteligencí (pro kamarády Bero). Už na začátku prvního dílu se ukáže, že planety Sandy i Bera jsou válkou dávno vyhlazené a oni dva jsou poslední přeživší v blízkém vesmíru. Další dějové linie se zaměřují na to, co vlastně ke zničení planet vedlo a kdo tahal za nitky. Ale nejdůležitější otázka zůstává v přítomnosti: může vůbec Sanda věřit příliš chytré cizí lodi, která je traumatizovaná tím, že byla svědkem naproste zkázy?

ZAPEČETĚNÁ HROBKA

Epická fantasmagorie Tamsyn Muirové začíná jako zkouška císařských nekromantů a jejich kavalírů na post císařova pobočníka a končí jako space opera, ve které galaktické impérium lidstva ohrožují všepožírající duše mrtvých planet. To všechno ve světě řízeném originálním a propracovaným konceptem magie/nekromancie a zprostředkovaným nespolehlivými vypravěči, jejichž šilenství i osudy má autorka pevně v rukou.

Série, v níž zdaleka nepatří jedna, původní duše, je čtenářsky náročná, ale odměňuje jako málokterá novinka na poli fantastiky. Z plánovaných čtyř knih zatím vyšly tři díly: *Gideon Devátá*, *Harrow Devátá* a *Nona Devátá*.

Stejný mustr

Utonulý kraj má stejnou slabinu jako jeho předchůdce: na zevrubnější popisy světa ani ukotvení postav autorka příliš nedbá a opět si vypomáhá pohádkovým stylem vyprávění, aby tuhle skutečnost zakryla. Detailů chtivý čtenář si tím pádem neškrtne ani tentokrát a bude se muset spokojit s vírou, že když hrdinka prohlašuje, že kralevic je nejzlejší ze všech, asi to bude pravda.

Ve stejné míře ovšem zůstávají zachována i pozitiva. Příběh je sympaticky přímočarý, oproti *Kostischránám* navíc

v rámci zmíněného pohádkového hávu tahá za nitky více postavám, což děj zpestřuje. *Utonulý kraj* lze navíc číst i bez znalosti *Kostischrán*, a možná je to dokonce žádoucí – pro toho, kdo má v paměti předchozí knihu, totiž nejspíš jeden z dramatických momentů závěru *Utonulého kraje* nevyzní zase tak dramaticky.

Ale to nakonec není důležité; jde přece jen o pohádku, kde zazvoní zvonec a ti hodní si budou moci užít svoje vydřené štěstí. Jenom si při čtení dobře vyberte oblíbence, az nejjistíte, že těm vašim spisův zvoní hrana. ❧